

UDK 625.7 : 624.2/8

CODEN CSMVB2

YU ISSN 0411-6380

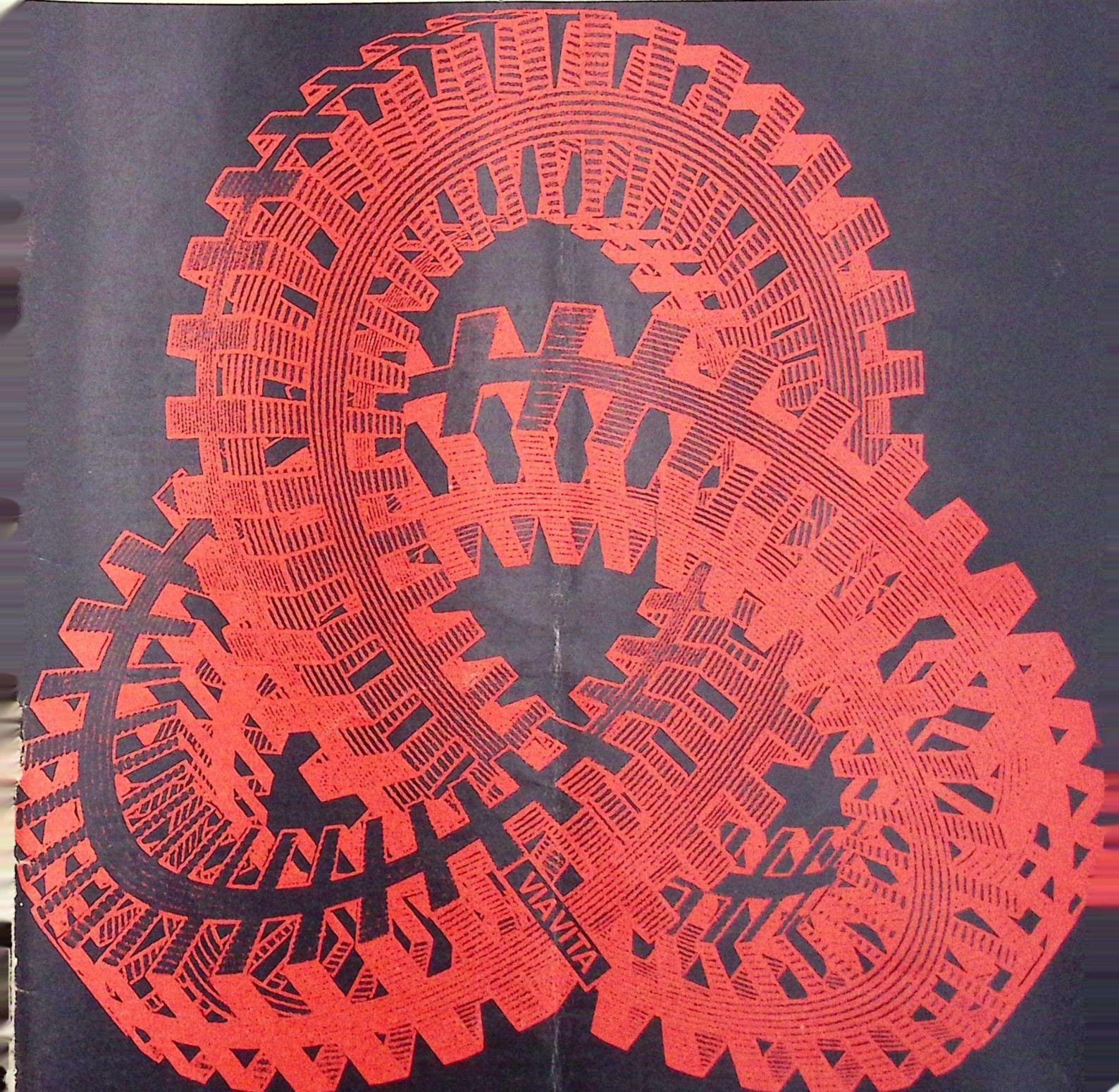
CESTE I MOSTOVI

ČASOPIS ZA PROJEKTIRANJE, GRAĐENJE, ODRŽAVANJE
I TEHNIČKO-EKONOMSKA PITANJA CESTA, MOSTOVA I AERODROMA

Vol. 26

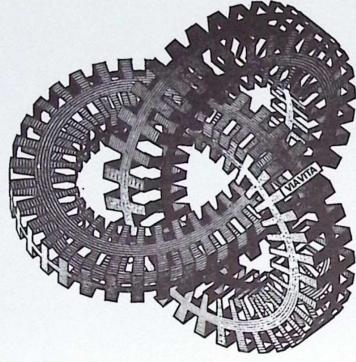
Zagreb, 1980.

Broj 4

ČESTIMOSTOM

GLASILIO SAVEZA DRUŠTAVA ZA ČESTE HRVATSKE I SAVEZA DRUŠTAVA ZA PUTOVE JUGOSLAVIJE

POZIV NA KOLEKTIVNO UČLANJENJE

Časopis »Često i mostovi izdaje Savez društava za ceste Hrvatske, član Saveza društava za putove Jugoslavije. Pozivamo sve kolektive čitača je djelatnost vezana za područje cestogradnje, mostogradnje i cestovnog prometa oženito da se učlane u Savez društava za ceste Hrvatske.

Osnova je svrha časopisa »Cesto i mostovi» da upoznaje članstvo s najnovijim dostignućima i iskustvima u projektiranju, građenju, održavanju i svim aktivama na unapređenju cestovne mreže. Kolektivna članarina određuje se srazmerno veličini i značenju poduzeća — kolektivnog člana, a najniža može iznositi 1.600 dinara. Kolektivni članovi, uplatom članarine, besplatno primaju časopis. Godišnja pretplata: za poduzeća — 600.— dinara; za ostale preplatnike — 120.— dinara; za inozemstvo — 60.— US dolara.

Pojedini primjerici: za poduzeće — 50.— dinara; primjerak u prilazi 12.— dinara. Članovi Saveza društava za ceste Hrvatske, uplatom članarine, stječu pravo na besplatno primanje časopisa. Godišnja članarina je od 120.— dinara. Cijena oglašava: omotna stranica — 6.000.— dinara; unutarnja 1/1 — 5.000.— dinara, 1/2 — 3.600.— dinara, 1/4 — 2.500.— dinara; inozemni oglasi: 1/1 — 660.— US dolara, 1/2 — 500.— US dolara, 1/4 — 350.— US dolara.

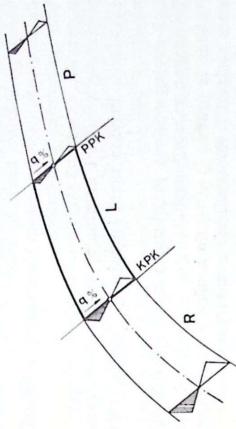
Urednički odbor:
mr Mladen Lamer, dipl. inž., Zagreb, glavni i odgovorni urednik,
Dario Milinarić, dipl. inž., Zagreb, zamjenik glavnog i odgovornog
urednika, mr Branimir Bašić, dipl. inž., Zagreb, mr Jovo Beslaj, dipl.
inž., Zagreb, Dragan Đoković, dipl. inž., Rijeka, Krešimir Dugi, dipl. inž.,
Ostjelek, Endri Jakšić, dipl. inž., Split, Stanko Kovac, dipl. inž., Zagreb,
Ivan Liović, dipl. inž., Zagreb, Tomislav Merka, dipl. inž., Zagreb,
Josip Novak, dipl. inž., Zagreb, Branka Perović, dipl. inž., Zagreb,
Zvonko Pilko, dipl. inž., Zagreb, Franjo Preger, dipl. inž., Zagreb,
Josip Šekopet, dipl. inž., Zagreb, Kardo Telen, inž., Zagreb, Vladimir
Weber, dipl. inž., Zagreb.
Grafika i obrada: Branislav Zlamalik
Časopis izlazi mjesечно.
Tiskat: NISLO »Vjesnik« — OOUR TMG — Pogon VŠ

Crtič na naslovnoj strani: M. C. Escher — Cvorići (detali)
Časopis izdaje Savez društava za ceste Hrvatske, Zagreb, Venčićina
ulica 3, tel. 445-422/63, post. pret. 673, žiro-račun 30102-478-271

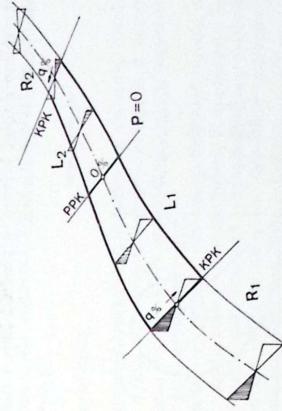
ČASOPIS ZA PROJEKTIRANJE, GRADENJE, ODRŽAVANJE I TEHNIČKO-EKONOMSKA PITANJA CESTA, MOSTOVA I AERODROMA

SADRŽAJ

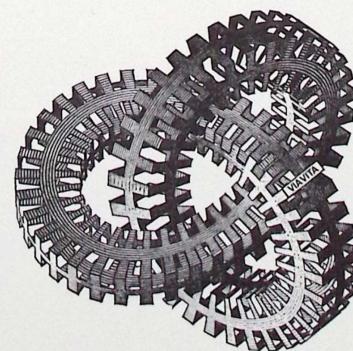
a) SEKTOR S KRUŽNIM DUELJOM I PRAVEM

b) SEKTOR S KONTRA KRIVINOM

ČESTIMOSTOM

ČESTIMOSTOM

GLASILIO SAVEZA DRUŠTAVA
ZA ČESTE HRVATSKE I
SAVEZA DRUŠTAVA ZA
PUTOVE JUGOSLAVIJE

U odredbama za polaganje trase modernih vangradskih prometnica prisutan je nerazmjeran odnos između reguliranja vozno-dinamičnih zahtjeva i efikasne odvodnje kolnika. Primjerice se prevratno odnose na sektore vitoperenja kolničke površine u horizontalnim protukrivenama, te u područjima s vertikalnim zabilježnjima nivjele.

Osnovno pravilo kvalitetne odvodnje sadržano je u zahtjevu da se voda kontroliранo eliminira s kolnikom najkrćim putem. Prisustvo vode na kolniku predstavlja latentnu opasnost i osjetno smanjenje sigurnosti sa studionim u prometu. Za proračun odvodnje mjerodavni su određeni hidrološki podaci i međusobni odnosi između utjecanja, učestalosti i intenziteta oborina.

U stvremenom pristupu problematiku vezanoj na odvodnju vozne površine uzima se debljina vodnog filma kao polazni mjerodavni parametar. Prekoracanjem kristične debljine vodnog filma uz visoke brzine dolazi se do akvaplanning-efekta i nekontrolirane vožnje. Debljina vodnog filma postavlja se u odvisnost od više faktora, kao što su: geometrijske karakteristike kolnika, struktura kolničke površine, stanje pneumatika, intenzitet i trajanje oborina itd. Međusobna zavisnost parametara, koji

105

113

Ivan Dadić, Split

Neki aspekti organizacije

prometnih tokova i njihova

primjena u praksi

Vladimir Pejnović

Branimir Palković

dr Zdravko Ramlić, Zagreb

Ujedjic granulometrijskog

sastava kamene smjese na

svojstva asfaltnog uzorka

Kongresi, savjetovanja, izložbe

Prikazi

mr Ivan Legac, Zagreb

Analiza mjerodavnih činilaca

kod odvodnje kolnika u zoni

vitoperenja

122

126

130

b) OSNOVNI PODACI ZA ISHODJENJE

utječe na debijinu vodnog filma i ponasanje vozila na mokrom kolniku, još se stalno istrižuje. Signuno je da temeljni podatak za određivanje geometrijskih karakteristika trase i elemenata poprečnog profila predstavlja računska brzina (V_r). Proračunate veličine trebaju u eksploataciji garantirati sigurnost vožnje i udobnost; u ovom slučaju govorimo o zadovoljenju voznodinamičkih zahtjeva.

1. Voznodinamički uvjeti

Temeljni podatak za određivanje geometrijskih karakteristika trase i elemenata poprečnog profila predstavlja računska brzina (V_r). Proračunate veličine trebaju u eksploataciji garantirati sigurnost vožnje i udobnost; u ovom slučaju govorimo o zadovoljenju voznodinamičkih zahtjeva.

1.1. Geometrijsko oblikovanje u tlocrtu

Regulirano je da se prijelaz iz pravca u krivinu ili iz krivine u drugu krivinu (ustog ili suprotnog smjera zakrivljenosti) provede prijelaznicom, tj. prijelaznom krivinom.

Prijelazna krivina između pravaca i dijela s kružnom krivinom postavlja se iz slijedećih razloga:

a) da bočni potisak X_0 ne nastupi iznenada nego da postupno raste do određene tolerante granice; $(X_0 \leq 0,14 \text{ m}^2/\text{sek}^2 \text{ za } V_r = 80 \text{ km/sat}, X_0 \leq 0,23 \text{ m}^2/\text{sek}^2 \text{ za } V_r = 120 \text{ km/sat})$;

b) da se pri prijelazu iz pravca u krivinu prednji kotač okreće kontinuirano do kuta zackreta koji odgovara vožnji po sektoru kružnog luka;

c) da se u vožnji pred vozačem trasa razvija u kontinuitetu (psihološka podobnost);

d) da se duž prijelaznice obavlja vtoperenje poprečnog profila i eventualno proširenja kolnika.

Prijelazna krivina mora ispunjavati osnovne vodonosne zakrivljenosti [1]:

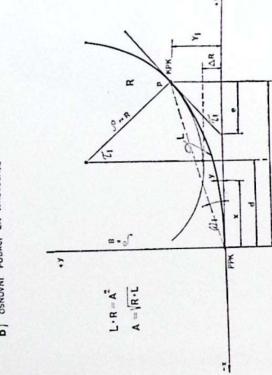
1. Duž svoga sektora prijelaznica mora sljediti određeni zakon zakrivljenosti.

2. Prijelaz iz pravca ($\theta = \infty$) do kružne krivine ($\theta = R$) mora se izvršiti kontinuirano i uniformno.

3. Prijelaznica mora u svojim krajevoj točki tangirati kružni luk.

Ove uvjetne zadovoljstava Eulerova spiralna krivulja, nazvana još ljučna radioida (Leber, 1890) ili klotoida (Cesaro, 1891).

Osnovno svojstvo klotoida jest u tome da se radijus zakrivljenosti u domeni od $\theta = \infty$ do $\theta = R$ mijenja srazmjerno duljini krivine, a produkt luka i radijusa u svakoj točki je konstantan.

Slika 2 — Prikaz lučne radioide (klotoide)

$$\begin{aligned} L \cdot \varrho_x &= C \\ A &= \sqrt{R \cdot L} \end{aligned}$$

Prema novijem obilježavanju, ref. 2)

$$A = \sqrt{R \cdot L}$$

Parametar klotoide A predstavlja faktor povećanja ili smanjivanja linearnih veličina nepromjenjena (w_0, t_1 , dok je vrijednost kutnih veličina ne promjenjena (α_0, τ_1 i sl.).

Vtoperenje kolnika obavlja se u pravilu duž prijelazne krivine. U praksi se još uvijek primjenjuju poligonalne rampe vtoperenja, budući da eksploracijske brzine ne prelaze preko 150 km/sat (sl. 4.d). Kut loma je uobičajeno relativno velikim duljinama prijelaznih krivina koje se u praksi primjenjuju (od $0,3^\circ$ do $1,5^\circ$). U teoretskim razmatranjima za vrlo velike brzine vožnje (moderne željeznice) umjesan je zahtjev da se lomovi rampe vtoperenja preduvide sa zaobljenjem u obliku nepravilne krivulje (kubana parabola, npr.). Ne dopušta se zaobljenje lomova rampe na račun nadvožnjaka rubova kolnika. Iznimka može biti samo na sektorima serpenčina kod najnižih kategorija prometnica.

Nagib rampe vtoperenja definiran je nagibom ruba kolnika s obzirom na os oko koje se vrši vtoperenje. Korrelacija između računske brzine (V_r) i dopuštenog nagiba rampe vtoperenja (Δs max) regulirana je domaćim propisima [3,4] i stranim smjernicama [5] prema tabeli:

V_r (km/sat)	40	60	80
Δs max (%)	1,50	1,0	0,50

Neki osnovni oblici vtoperenja prikazani su na sl. 3. Najmanji dopušteni nagib rampe vtoperenja (zbog odvodnje) određen je našim propismat:

— pri okretanju kolnika oko osi

$$\Delta s \min = 0,1 \cdot \frac{b}{2} (\%)$$

— pri okretanju oko ruba kolnika

$$\Delta s \min = 0,1 \cdot b (\%)$$

gdje je:

b — širina kolnika s voznim trakama,

— najmanji dopušteni nagib rampe vtoperenja.

1.2. Dijagonalni nagib kolnika (p)

Prema grubojj aprolksimaciji, smjer i brzina otjecanja vode po kolniku određuju dijagonalni nagib (p). Dijagonalni je nagib predstavljen vektorskim zbrojem veličine uzdužnog (s) i poprečnog (q) nagiba:

$$p = \sqrt{s^2 + q^2}$$

Domaći propisi ne reguliraju minimalnu veličinu dijagonalnog nagiba, dok se npr. njemačkim uputama i smjernicama preporučuje dopuštena veličina $p \text{ min} = 0,3\%$.

2. Voda na kolniku

Zadržavanje i otjecanje voda s površina kolnika posljedica je utjecaja klimatsko-hidroloških okolnosti, geometrijskih elemenata kolnika i strukture kolničkog zastora.

2.1. Mjerodavna oborina

Polazni parametar za proračun dotoka i vodenog taloga na kolničkoj površini je mjerodavna oborina. Ona također regulira stupanj mjera nužnih za odvodnju. Za određivanje veličine mjerodavne oborine potrebna je analiza intenziteta oborina u funkciji s trajnjem oborine (T) i periodom ponavljanja (P). Na temelju opsežnih rezultata ombrografskih mjerenja određena je funkcija:

$$i = f(t, T)$$

Pitanje je izbora kriterija za usvajanje mjerodavne oborine, tj. njegovog trajanja i perioda ponavljanja. U domaćoj cestogradbenoj regulativi o ovom problemu nema detaljnijih odredbi. U uputama za odvodnju gradskih prometnica stoji da je za dimenzioniranje inzalizacije mjerodavni intenzitet 15-minutnih oborina:

- za prometnice višeg reda, $i = 150 \text{ 1/sek ha}$
- za prometnice nižeg reda, $i = 120 \text{ 1/sek ha}$.

Höcker [6] navodi rezultate istraživanja na tom području (Johansen i njemačka meteorološka služba), koji se mogu sažeti u tri konstatacije:

- oborine padaju oko $11\text{--}12\%$ ukupnog vremena,
- učestalošť kišnih intenziteta slični one opriklake normalno razdoblju s maksimumom oko $6 \times 10^{-3} \text{ mm/min}$,
- oko 97% zabilježenih intenziteta kiši leže ispod $0,1 \text{ mm/min}$, što odgovara kišnoj izdašnosti od samo 17 $1/\text{sek/ha}$.

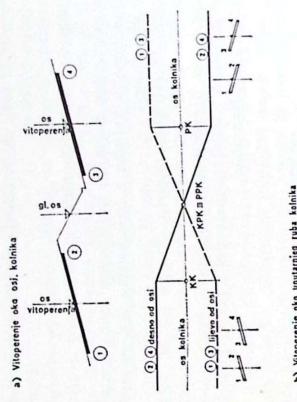
2.2. Akvaplaning

Nastajanje akvaplaning-eftekta na mokrom kolniku (engl.: dynamic hydroplaning) predstavlja kod određenih vremenskih i tehničkih uslova vožnju opasnost u pogledu sigurnosti.

Sto je akvaplaning?

U zadnje se vrijeme sve više prometnih nesreća dovedu u najuzdužniju akvaplaning. U engleski i njemačkoj tehničkoj literaturi akvaplaning se, na krajevi definira kao „sklizanje na vodi“. Određene smjernice za prometnu sigurnost daju ovu definiciju:

Pod akvaplaningom razumijevaju se plivanje kolaca na mokrom kolniku zbog nastanka hidrodinamičkog britanja s velikom brzinom (ili kod blokade kolaca) na

Slika 3 — Osnovni oblici vtoperenja kolnika auto-ceste

Prema njemačkim smjernicama [5], minimalni nagib rampe vtoperenja određen je iznosom:

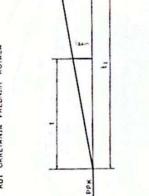
$$\Delta s \min = 0,3\%$$

Ovom zahtjevu mora biti udovoljeno u zonama prijevoja s kombinacijom duge prijelazne krivine i velikog radijusa (skraćenje loše odvodnjene sektora trase).

Osiguranje odvodnje u usjedenu i uzdružnom nagibu (s) određeno je zahtjevom:

$$s \geq \Lambda s (\%)$$

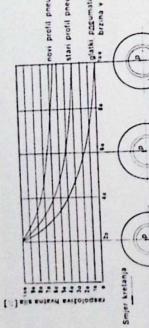
KUT OKRETANJA PRIMJERNA KONTAKTA

Slika 4 — Analitički prikaz rampe vtoperenja

mr Ivan Legac
ska koji je veći od međusobnog, plošnog pritiska između kolnika i pneumatičke. Pojam akvaplanning opisuje, da-kle, stanje koje nastaje kod određene kritične brzine kad je pritisak u vodnom filmu postao tako velik da nosi utupni teret kotača i vozila.

Nastanak akvaplanninga objašnjava se u ovisnosti o brzini vozila, stanju pneumatičke, postotku hvatljivosti kolnika i teksture količkog zastora (sl. 5).

Njemački autori Knoll i Natzel uz razjašnjenje ovog efekta daju i načine, odnosno mogućnosti eliminiranja nastanka akvaplanninga:

- potrebno je odgovarajuće ponašanje sudionika u prometu, preventivno smanjenje brzine kod kišnog vremena;
- opraviti vozilo dobro profiliranim pneumatičima na kotacima;
- dobro trudirati i projektirati cestu;
- izvesti količku površinu s dovoljnom hvatljivošću zastora.

2.3. Raspršena voda iz vozila

Nastajanje raspršene vode ili stvaranje vodne zavjesne (njem.: Sprühfilm) iz vozila proizlazi iz zadržavanja jedinstvenog djelovanja oslobodenje vode od pritiska kotača, usisavanja i strujanja zraka, te izdizanja dijela vodnog filma s mokrog kolnika. Pri tome se voda mijesja s pridrženom vrijeme lebdi u zraku, ometajući vidljivost vozilima u nailasku.

Količina vodene pršnine ovise prvenstveno o debijini vodnog filma i brzini vozila, te o zatvorenosti površine kolnika i istrošenoći pneumatičke.

2.4. Sposobnost zadržavanja vode (P)

Uz debijinu vodnog filma, sposobnost zadržavanja vode (njem.: Wasserrückhaltevermögen) je dodatni kriterij za procjenu kvalitete odvodnje kolnika.

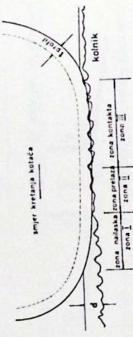
Mora se razlikovati otvorena voda (-d) ispod kontaktnih ploha i zatvoreni vodi film (+d). Sposobnost zadržavanja vode po prema Höckeru [6] ovise o mnogobrojnim faktorima: o jakosti kiše, veličini vodne površine za odvodnju, odnosu među nagibima vodne površine, hrapavosti i glatkote kolnika, vjetra i sl. Posebno se ukazuje na značajnost zadržavanja vode, pa je mnogobrojnim pokusima ustanovljena međusobna zavisnost među brojnim faktorima. Analizirana je veličina zadržane vode u kolniku

prije i poslije kiše, te ponasanje raznih vrsta zastora u nabrojenim uvjetima.

2.5. Hrapavost vozne površine

Za osiguranje dovoljne hvatljivosti mora kontaktna površina između kolnika i pneumatičke biti neometano i brzo odvodnjena.

Premda trozoskom modelu Gougha (sl. 6), prijelaz pneumatička preko mokrog kolnika sadrži: zonu prijelaza (zonu pneumatskog pretkiona), zonu prijelaza (prvog kontakta i istiskivanja vode) i pravu kontaktnu zonu (vezu sile prijanjanja),

Slika 6 — Trozoski model Gougha za ponasanje naplatka na mokrom kolniku

O prisutnosti zatvorenog vodnog filma ovise veličina hvatljivosti u kontaktnoj zoni te iznos i djelotvornost zone prijelaza. U zoni prijelaza treba pod pritiskom is-tisnuti vodu pomoću zlepbova (profiliranja) pneumatičke i hrapave površine kolnika.

Drenažni sistem (profiliranje naplatka i tekstura vozne plove) lokom vremena doživoj promjene u obliku i u volumenu. Hrapavost kolnika pri tome ima jači učinak, budući da povećanje hrapavosti ima kao posljedicu veću sposobnost dreniranja.

Utjecaj raznovrsnih zastora na odvodnju, debijinu vodnog filma i sposobnost zadržavanja vode bio je pred-

metom mnogobrojnih istraživanja (Kalender, Höcker, Lehner).

Höcker je, između ostalog, u svojim eksperimentima istraživao odnos vodnog filma, intenziteta i puta otjecanja za razne vrste zastora (sl. 7). U ovom je slučaju dokazano da pri intenzitetu $i = 0,1 \text{ mm/min}$ (95%) i za glatki asfalbetonski kolnik nastala malema debijina vodnog filma ($d < 0,5 \text{ mm}$). Za iste uvjetje tvrdodolijevani obrazovaljni zastor ima samo zatvorenu vodu u hrapavoj površini.

Kalender [7] je poput Höckera došao do spoznaje da je najmanji poprečni nagib u pravcu $q_{\min} = 2,5^\circ$ opravдан s obzirom na odvodnju i razne vrste hrapavosti modernih kolnika. Minimalni poprečni nagib nužan je bez obzira na uzdužni nagib trase kako bi put otjecanja bio odgovarajuće kratak, a debijina vodnog filma minimalna.

Petracek je proučavao deblijinu vodnog filma pod posebnim uvjetima. Dokazao je da se za neznatne intenzite kiša i male nagibe vozne površine (pod intervalom vijetra od oko 3/m sek, suprotno od smjera odvodnje) povećava deblijina vodnog filma do 80%.

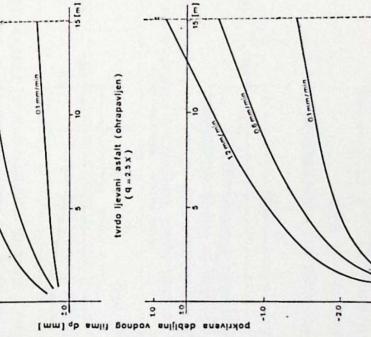
2.6. Prionljivost ili hvatljivost

Vlažnost površine vodnog filma, tekstura (hrapavost), vrsta kolnika i profiliranje pneumatičke vozila najdirektnije utječe na hvatljivost zastora.

Prema našim propisima [3] hvatljivost količnog zastora izražava se koeficijentom longitudinalnog opora klizanja vlažne vozne površine. Pri brzini $V = 50 \text{ km/sat}$ ovaj koeficijent ne smije prelaziti vrijednost $f = 0,6$. Mjerenje koeficijenta na gotovom kolniku obavlja se u laboratoriju metodom klatna (vLeroux 1961.) i služi u praksi za utvrđivanje dužine zaustavnog puta:

$$f = \frac{V^2}{254 \cdot L_k}$$

gdje je: f — koeficijent uzdužnog trenja,
 V — brzina vozila prije kočenja (km/sat),
 L_k — put kočenja određen mjerjenjem tragova na cesti (m).

Slika 7 — Ovisnost debeline vodnog filma o vrsti kolnikog zastora

Na temelju brojnih ispitivanja ustanovaljeno je da suhi kolnik manje hrapavost a veće kontaktne površine imaju veći koeficijent prijanjanja negoli kolnik grubije teksture.

3. Odvodnja kolnika

Postojeća regulativa [3, 4, 5] pruža projektantu samo okvirne upute za odvodnju sektora manjih poprečnih nagiba kolnika. Sve odrednice su bazirane na geometrijskim odnosima vozne plohe bez ukazivanja na vrste zastora, brzine vožnje i hidrodinamičkih karakteristika vodenog taloga na količinku. Kosini

U svim novijim razmatranjima uzimaju se deblijina vodnog filma kao kriterij ocjene stanja odvodnje. Analiza stanja odvodnje vodoprovodne plohe u zoni prijelazne krvine podliježe sagledavanju kompleksnih odnosa između svih utjecajnih veličina.

Izgled površinskih odvodnji, odnos zadržane vode i vrijeme trajanja kiše predviđeni su shematski na sl. 10. U potčetnom stadiju kvalenja vozne površine još nema otjecanja. Količina vezane vode D , ovisi o svojstvima površine kolnika. U trenutku t_1 postaje brzina vode $v_{t_1} > V_t$, a povećanje vodne količine D , $D_t = D_{t_1}$ dok za dužinu pada L_t nastaje stanje ravnoteže između dotoka intenziteta i i otjecanja q_v .

Budući da su u praksi nagibi kolnika maleni, cos $\alpha \approx 1$:
 $L_t \cdot i = d \cdot v$

Premda Chezy vrijedi: $v = c \cdot R \cdot \frac{1}{I} \cdot \frac{1}{r}^{1/2}$, odnosno
 $L_t \cdot i = d \cdot v = d \cdot \frac{3}{2} \cdot k_o \cdot \frac{1}{I^{1/2}}$,
 $L_t = \frac{3}{2} \cdot d \cdot k_o \cdot \frac{1}{I^{1/2}}$,

Mehanizam međusobnog djelovanja kotača i vozne podlogе, te razjašnjenje same sile prijanjanja (Kraftschluss) dalii su američki i njemački autori (Gough, Saal, Meyer, Kummer). Ovi autori svode mehanizam trenja